

Dosarul nr. 2ra-1591/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Constantin Creangă
împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu
privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară și obligarea angajatorului de
a restabili drepturile salariatului ce decurg din raporturile de muncă

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărire a
Spațiilor Verzi” și casată parțial hotărârea din 5 august 2020 a Judecătoriei Chișinău
sediul Centru

constată:

La 7 octombrie 2019, Constantin Creangă a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu privire la
anularea ordinului de sancționare disciplinară și obligarea angajatorului de a restabili
drepturile salariatului ce decurg din raporturile de muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 iulie 2019, prin ordinul nr. 96/19 și
procesul-verbal nr. 7 din 28 iunie 2019 a ședinței comitetului comisiei de anchetă
din cadrul ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, șeful sectorului Ciocana
a fost sancționat disciplinar cu mustrare.

A considerat că aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, prin
ordinul nr. 96/19 din 1 iulie 2019 este una ilegală și nefondată, din următoarele
motive: încălcarea termenului de desfășurare a anchetei de serviciu, efectuarea unei
anchete de serviciu formale, care doar a aplicat sancțiunea disciplinară fără a stabili
cu certitudine circumstanțele cazului, aplicarea unei sancțiuni disciplinare în lipsa
abaterii disciplinare, aplicarea sancțiunii disciplinare de către o persoană interesată
ale cărei drepturi se pretind că au fost încălcate.

Astfel, ancheta de serviciu în privința lui a fost inițiată la nota depusă de către șeful secției Resurse Umane a ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, Vadim Popușoi, precum că ar fi insultat nefondat directorul ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, Serghei Carp, fapt care nu și-a găsit confirmarea.

În baza notei menționate, a fost emis ordinul nr. 96/19 din 1 iulie 2019 privind crearea comisiei de anchetă, care și-a depășit atribuțiile, or crearea la 7 martie 2019 a comisiei de anchetă și aplicarea sancțiunii disciplinare, au fost făcute de către persoana interesată, astfel dânsul fiind victimă a conflictului produs la 25 februarie 2019, la volanta întreprinderii.

A precizat că drept motiv pentru aplicarea sancțiunii sub formă de mustrare în procesul-verbal nr. 7 din 28 iunie 2019, a fost indicată necorespunderea celor invocate din explicații cu faptele real petrecute, constatarea insultelor în adresa directorului Serghei Carp de către Constantin Creangă, numindu-l „nimeni”.

La fel, a menționat că, de fapt, comisia de anchetă a fost desfășurată formal, fără să fie atins scopul de a stabili circumstanțele cazului, care a luat o decizie doar în baza notei depuse de către o persoană alei cărei drepturi nu se pretind că au fost încălcate, fără a fi audiată pretinsa victimă, dar și a altor persoane prezente la discuțiile lui cu directorul Serghei Carp și a martorului ocular Svetlana Olteanu.

Comisia de anchetă a încălcat prevederile art. 208 alin. (2) Codul muncii, deoarece ancheta de serviciu a durat mai mult de patru luni, depășind astfel termenul de o lună prevăzut de lege.

Așadar, la 7 martie 2019, prin ordinul nr. 50/19 a fost creată comisia de anchetă pe cazul dat, iar ședința a avut loc tocmai la 28 iunie 2019.

A evidențiat că din nota de sesizare nu rezultă comportamentul real al lui care a servit drept motiv pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, fără a fi indicat ce se subînțelege prin adresarea la „tu”.

Mai mult ca atât, nimeni din cei prezenți la discuție nu au depus declarații ce ar confirma poziția lui Vadim Popușoi, nici chiar pretinsa victimă, directorul Serghei Carp.

La aplicarea sancțiunii disciplinare nu au fost indicate concret încălcarea obligațiilor salariale sau condițiile prevăzute în contractul individual de muncă.

Totodată, la emiterea ordinului contestat nu s-a ținut cont că dânsul în timpul exercitării funcției de șef al sectorului Ciocana în cadrul ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” se bucură de o reputație ireproșabilă și a fost stimulat cu diplome și scrisori de mulțumire, iar în perioada exercitării funcției, în privința lui nu au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5-7, 38, 56, 60, 85, 112, 166-167 CPC, art. 354-355 Codul muncii.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 96/19 din 7 iulie 2019 al ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” cu privire la sancționarea disciplinară ca fiind ilegal și obligarea angajatorului de a restabili drepturile salariatului ce decurg din raporturile salariale.

Prin hotărârea din 5 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost anulat ordinul nr. 96/19 din 1 iulie 2019 cu privire la aplicarea șefului sectorului Ciocana, Constantin Creangă a sancțiunii disciplinare „mustrare aspră” până la 30 iulie 2020.

A fost obligată ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” să efectueze plata stimulărilor potrivit art. 203 Codul muncii lui Constantin Creangă pentru perioada de validitate a sancțiunii disciplinare aplicate în baza ordinului nr. 96/19 din 1 iulie 2019.

În susținerea soluției emise, prima instanță a constatat că comisia de anchetă a desfășurat ancheta de serviciu cu încălcarea termenului de o lună, prevăzut la art. 208 alin. (2) Codul muncii, or scopul desfășurării anchetei de serviciu este de a acorda salariatului dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare, însă, potrivit procesului-verbal al ședinței comisiei de anchetă din 28 iunie 2019, reclamantul Constantin Creangă nu a fost prezent la ședință, astfel, comisia de anchetă, la caz, purtând un caracter pur formal, neavând scopul de a audia salariatul.

La fel, prima instanță a stabilit formalitatea desfășurării anchetei de către comisia de anchetă în lipsa lui Constantin Creangă, examinând doar explicațiile scrise ale acestuia.

În consecință, instanța de judecată a conchis că ancheta de serviciu a fost desfășurată cu încălcarea prevederilor art. 208 alin. (2) Codul muncii.

Totodată, a fost reținut și faptul că potrivit ordinului nr. 50/19 din 7 martie 2019 cu privire la constituirea comisiei de anchetă, în componența acesteia a fost inclusă însăși persoana care a depus nota de serviciu în privința reclamantului Constantin Creangă referitor la cazul din 25 februarie 2019 și anume șef al secției Resurse Umane, Vadim Popușoi, ceea ce este inadmisibil, or în asemenea circumstanțe se pune la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea acestuia la desfășurarea anchetei de serviciu.

Prin urmare, comportamentul reclamantului Constantin Creangă nu constituie abatere disciplinară, or Regulamentul intern al unității nu definește asemenea comportament ca fiind o abatere disciplinară în rezultatul căreia urmează a fi aplicată sancțiune disciplinară în formă de „mustrare aspră”.

Prima instanță a conchis că potrivit art. 211 alin. (3) Codul muncii, în interiorul termenului de validitate a sancțiunii disciplinare, reclamantului Constantin Creangă nu i-au fost aplicate stimulările prevăzute la art. 203 și reieșind din faptul că ordinul nr. 96/19 din 1 iulie 2019 cu privire la aplicarea șefului sectorului Ciocana, Constantin Creangă a sancțiunii disciplinare „mustrare aspră” până la data de 30 iulie 2019 a fost anulat, instanța a considerat necesar de a obliga ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” să efectueze plata stimulărilor potrivit art. 203 Codul muncii lui Constantin Creangă pentru perioada de validitate a sancțiunii disciplinare aplicate în baza ordinului nr. 96/19 din 1 iulie 2019.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” și casată parțial hotărârea din 5 august 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru în partea obligării ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” să efectueze plata stimulărilor potrivit art. 203 Codul muncii pentru perioada de validitate a sancțiunii disciplinare aplicate în baza ordinului nr. 96/19 din 1 iulie 2019.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, cât privește plata stimulărilor pentru succese în muncă, prevăzute la art. 202 Codul muncii, instanța de apel a menționat că plata acestora este prerogativa exclusivă a angajatorului.

Totodată, instanța de apel a constatat că o astfel de cerință privind plata stimulărilor, nu a fost formulată de către Constantin Creangă, fapt confirmat și de către reprezentantul intimatului Constantin Creangă, avocatul Adrian Crețu, în ședința de judecată a instanței de apel, care a pledat pentru menținerea hotărârii instanței de fond în partea ce ține de anularea ordinului contestat, menționând că nu sunt pretenții la careva plăți salariale.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că în partea ce ține de obligarea angajatorului de a efectua plata stimulărilor potrivit art. 203 Codul muncii, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, or instanța de judecată la examinarea cauzei urmează a se expune în limitele cerințelor formulate de reclamant.

La 3 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerând eronate și contrare normelor legale constatările primei instanțe și a instanței de apel.

A specificat că din conținutul art. 208 alin. (2) Codul muncii, nu reiese obligația angajatorului de a asigura prezența salariatului la ședințele comisiei de anchetă.

Or, norma menționată prevede expres dreptul, nu obligația angajatorului de a crea o comisie de anchetă, la fel, cum prevede și dreptul salariatului să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

În nicio situație expusă mai sus, angajatorul nu este obligat să asigure prezența salariatului la ședințele comisiei de anchetă, sub sancțiunea nulității actelor comisiei de anchetă dacă salariatul nu este prezent.

Aferent calității de membru al comisiei de anchetă a lui Vadim Popușoi, a menționat că legislația muncii nu prevede interdicția persoanei care a depus sesizarea asupra abaterii disciplinare de a avea calitatea de membru al comisiei de disciplină.

Comisia în cauză este un organ colegial, deciziile căreia se iau cu majoritatea de voturi, votul persoanei care a sesizat, nu este vot prioritar.

Astfel, a considerat că concluzia primei instanțe, menținută de instanța de apel precum că calitatea de membru al comisiei de disciplină a lui Vadim Popușoi este inadmisibilă, or în asemenea circumstanțe se pune la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea acestuia la desfășurarea anchetei de serviciu nu indică asupra încălcării normelor juridice în procesul de desfășurare a anchetei de serviciu.

La 2 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Constantin Creangă, reprezentat de avocatul Adrian Crețu a depus referință la recursul declarat de

ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 12 iulie 2021 la adresa electronică a recurenteii, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 187).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 septembrie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic